

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221010147
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3221010147.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci obžalovaného N. A., nar. XX.XX.XXXX v S. C., okres S. C., trvale bytom D. K., R. č. XXX, okres R., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T/35/2021 zo dňa 25. októbra 2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2023 v Trenčíne, jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T/35/2021 zo dňa 25. októbra 2022 bol obžalovaný N. A. uznaný za vinného z trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu nezaopatreného dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1P/23/2016-219 zo dňa 23.08.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 05.09.2016 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna G. Q., narodeného XX.XX.W., sumou 100 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej, matky dieťaťa X. Q., bytom O. č. XXXX/X, C. nad C., ktorej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti a odo dňa nadobudnutia plnoletosti G. Q. k jeho rukám, svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného si v období od 01.09.2021 vrátane až do 31.08.2022 neplnil, pričom keď pracoval a mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľom nenahlásil a výživné neplatil, a teda sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti v uvedenom období úmyselne vyhýbal, a to napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/68/2017-209 zo dňa 15.02.2018, právoplatným dňa 04.12.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 1T/68/2017-259 zo dňa 4.12.2018 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol prepustený dňa 03.01.2020, čím mu vznikol celkový dlh na nezaplatenom výživnom vo výške -1.200,- €.

Za tento trestný čin bol obžalovaný N. A. odsúdený podľa § 207 odsek 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, podal obžalovaný N. A. odvolanie. Uviedol, že nesúhlasí s tým, že bolo vo veci rozhodnuté, aj keď sa z hlavného pojednávania ospravedlnil z dôvodu, že bol v daný deň objednaný na vyšetrenie. Toho času má nové zamestnanie a bude mať stály príjem, z ktorého by mohol splatiť dlh, ktorý má voči synovi. Poprosil odvolací súd, aby

zrušil napadnutý výrok o treste, ktorý nebude mať žiadny účinok, akurát ten, že mu vznikne ešte vyšší dlh na výživnom. Navrhol, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Písomné vyjadrenie k odôvodnenému odvolaniu obžalovaného zo strany procesných protistrán do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu podané nebolo.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, právom konečného návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť ako nedôvodné a obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval.

Krajský súd, ako odvolací súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 09. februára 2023, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku, ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2023, za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným v odvolaní napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného, hoci bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, dôvodné ale nie je.

Krajský súd pritom nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 a 12 Tr. poriadku, a následne dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Obžalovaný v podstate ani nenamietal v rámci odvolania správnosť zisteného skutkového stavu, keď pri jeho ustálení a vyhodnocovaní prvostupňový súd dôvodne vychádzal z vykonaných výsluchov svedkov X. Q. a G. Q. a z listinných dôkazov, t. j. rodného listu syna obžalovaného G. Q., rozsudku o určení výšky výživného, potvrdenia o návšteve školy, správy exekútora, správ zamestnávateľov obžalovaného a zo správy obce D. K., o vierohodnosti ktorých dôkazov nepretrvávajú žiadne pochybnosti, a rovnako tiež žiadne pochybnosti o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný N. A. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako prvostupňový súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, a na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného N. A. zo spáchania žalovaného skutku. Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu prvostupňový súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného N. A., keď toto konanie správne právne vyhodnotil ako trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písm. c) Tr. zákona, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozhodnutí presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody z podnetu podaného odvolania následne odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd pri ukladaní trestu dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona, dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne obžalovanému priznal existenciu jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), čo okresný súd aj prijateľne odôvodnil, a s ktorou argumentáciou sa odvolací súd stotožnil. Následne pri úvahách o primeranej výmere trestu obžalovanému prvostupňový súd správne argumentoval tým, že obžalovaný sa dopustil opakovane toho istého druhu trestného činu, a zároveň bol opakovane v minulosti podrobovaný priamemu výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené však nemalo na jeho osobu dostatočne prevýchovný vplyv, bolo preto dôvodné v zmysle represie a prevencie očakávať, že v prípade pokračovania v páchaní trestnej činnosti mu budú súdom ukladané prísnejšie tresty. Obžalovaným navrhovaný iba výchovný trest odňatia slobody, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v rámci zákonného rozpätia, t. j. trestu odňatia slobody nespojeným s jeho priamym výkonom, by v prípade jeho uloženia nespĺnil žiadny očakávaný účel a nevedol by u obžalovaného ku

skutočnej náprave a k skutočnému uvedomeniu si následkov páchania trestnej činnosti. Obžalovaný síce preukázal snahu zamestnať sa, avšak táto skutočnosť sa žiadnym spôsobom neprejavila v postupnom znižovaní dlhu na výživnom tak, ako sám uvádzal.

Uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne preto aj odvolací súd považuje za trest primeraný a za potrebný pre nápravu obžalovaného. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odseku 1 a 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Správnym bolo tiež zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný N. A. bol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K námietke obžalovaného týkajúcej sa procesného postupu okresného súdu, keď tento mal vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup nevyhnutných, krajský súd uvádza, že na vykonanie hlavného pojednávania pred súdom prvého stupňa v neprítomnosti obžalovaného boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 252 odsek 2 Tr. poriadku. Predovšetkým je potrebné uviesť, že doručovanie písomných zásielok obžalovanému a zabezpečenie jeho prítomnosti na úkonoch trestného konania bolo komplikované a značne sťažené z dôvodov na strane obžalovaného počas celého konania, vrátane odvolacieho konania. Obžalovaný sa v mieste trvalého pobytu nezdržoval, často menil miesta pobytu aj mimo Slovenskej republiky, pričom súdu tieto zmeny (hoci je to jeho zákonnou povinnosťou) neoznámil. Prostredníctvom polície mu bolo riadne doručené predvolanie na hlavné pojednávanie, ktoré sa konalo na okresnom súde dňa 25. októbra 2022. Dňa 24. októbra 2022 obžalovaný tomuto súdu telefonicky oznámil, že sa nariadeného termínu hlavného pojednávania nezúčastní, pretože je objednaný na lekárske vyšetrenie. Potvrdenie o tejto skutočnosti však napriek výzve súdu nepredložil. Na možnosť prejednať vec v jeho neprítomnosti podľa § 252 odsek 2 písm. c) Tr. poriadku bol obžalovaný v písomnom predvolaní riadne poučený, pričom obžaloba mu bola riadne doručená a k veci bol vypočutý na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo na okresnom súde dňa 02. júna 2022.

Pre úplnosť krajský súd uvádza, že obžalovanému bolo počas celého trestného konania (v prípravnom konaní, v konaní pred prvostupňovým okresným súdom a napokon i v rámci odvolacieho konania) poskytnutý dostatočný časový priestor uhradiť celý dlh na výživnom a v prípade splnenia ďalších zákonných podmienok si tak vytvoriť priestor či už pre zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenia spod obžaloby z dôvodu zániku trestnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolanie obžalovaného N. A. nepovažoval ani z časti za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.